JUDECĂTORIA
ORHEI

Dosar nr. 4-153/2026
Nr. PIGD 4-26066228-38-4-26052026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 iulie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Mihail Josanu
Grefierului: Irina Buhaniuc
Cu participarea:
Persoanei în privința căreia a fost intentat procesul contravențional Ana Rînja
Agentului constatator Valentin Meleca

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Valentin Meleca, în privința lui Rînja Ana, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în r-*****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

Fapta contravențională constatată.

1. La data de 18 mai 2026, **Rînja Ana** nu și-a îndeplinit obligațiile părintești, deoarece copiii săi minori, Rînja Artemon și Rînja Ilie, au pătruns pe teritoriul gospodăriei Verei Balan, de unde au sustras un iepure, o auto filetantă și un cuțit.

2. Acțiunile făptuitoarei **Rînja Ana**, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului, dacă au avut ca urmare lipsa de supraveghere a copilului, vagabondajul, cerşitul ori săvârşirea de către acesta a unei fapte socialmente periculoase*.

3. Totodată, cauza contravențională și materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 493869, au fost expediate în instanța de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Orhei, sediul Central, fiind distribuită judecătorului Mihail Josanu.

Poziția participanților în ședință de judecată:

4. În ședință de judecată Rînja Ana a comunicat că, la data de 18 mai 2026, se afla împreună cu copiii minori Rînja Artemon și Rînja Ilie la domiciliul din sat. Susleni, r-nul. Orhei.

Ulterior, aceștia au ieșit în stradă la joacă, unde s-au întâlnit cu prietenii lor, Tănase Ghenadie și Iurie Stavilă. Copiii au pătruns într-o ogradă din vecinătate, de unde au sustras mai multe bunuri. Lucrurile luate au fost ascunse într-un ghiozdan și depozitate pe un imaș din apropiere. Bunurile au fost găsite ulterior în acel loc și restituite integral proprietarului. Anterior a mai fost sancționată contravențional pentru o faptă similară, iar amenda a fost achitată. Totodată, recunoaște neîndeplinirea obligațiilor de întreținere, educare și instruire a copiilor, iar în cazul în care instanța de judecată va fi găsită vinovată, solicită aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității într-un cuantum redus.

5. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Valentin Meleca *a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 493869 din 21 mai 2026 și a solicitat sancționarea cet. Rînja Ana cu muncă neremunerată în folosul comunității.*

Audiind participanții la proces, verificând materialele cauzei contravenționale și procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

6. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

7. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

8. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravențional, instanța judecă cauzele contravenționale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din același cod.

9. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) și (5) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției, iar procesele-verbale cu privire la contravențiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

10. Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

11. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

12. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

13. În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 493869 din 21 mai 2026.

14. Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

15. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

16. Prin urmare, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitoarei, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanța de judecată, în temeiul art. 395 din același cod.

17. La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-și prezenta obiecții și probe suplimentare, neutilizat de făptuitoare în condițiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

18. Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

19. Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei și persoanei, dar în privința temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

20. Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-și prezenta probele în apărarea sa și i s-a oferit dreptul să explice poziția sa cu referire la învinuirea adusă în instanța de judecată. În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a *probelor acumulate*, în *prezența* făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

21. Respectiv, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Valentin Meleca, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

22. ***Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție***, instanța concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

23. Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

24. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Rînja Ana** este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional.

25. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea și-a susținut poziția prin următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 493869 din 21 mai 2026; plângerea depusă de Balan Vera din 19 mai 2026, procesul-verbal de audiere a victimei din 19 mai 2026 și 21 mai 2026; procesul-verbal de audiere a martorilor din 19 mai 2026 și 20 mai 2026; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 mai 2026; foto-tabel; procesul verbal nr.21 al Echipei Multidisciplinare din 20 mai 2026; fișa de sesizare din 20 mai 2026 și procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 21 mai 2026.

26. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI07 nr. 493869 din 21 mai 2026.

27. Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la 18 mai 2025, **Rînja Ana**, nu și-a îndeplinit obligațiunile părintești, din motiv că copii săi minori Rînja Artemon și Rînja Ilie, la data de 18 mai 2026 au pătruns pe teritoriul gospodăriei Verei Balan, de unde au sustras un iepure, o auto filetantă și un cuțit.

28. Totodată, instanța de judecată nu are un temei de a pune la îndoială vinovăția lui **Rînja Ana** în săvârșirea contravenției atribuite drept învinuire, pentru care fapt și va fi recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional. Or, instanța de judecată ține să evidențieze că, acțiunile copilului minor rezultă din educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului. La fel, educația, bunele maniere și regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate, pe care necesită să le primească cu întâietate de la părinți. Astfel, la caz, acțiunile copiilor minori care au pătruns pe teritoriul gospodăriei Verei Balan, de unde au sustras un iepure, o auto filetantă și un cuțit, s-a produs drept urmare a neîndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor părintești.

29. Instanța de judecată precizează că, contravenția prevăzută la art. 63 alin. (2) Cod contravențional impun **obligații pozitive** părinților de a-și educa copiii, iar atunci când aceștia comit fapte antisociale părinții urmează să suporte răspunderea contravențională. La caz, instanța de judecată atestă o îndeplinire necorespunzătoare sau insuficientă de a educa copilul și anume, să nu admită acțiune de profanare a mormintelor.

30. Mai mult ca atât, întinderea obligației menționate supra, privind formarea copilului ca **persoană responsabilă, integră și capabilă de conviețuire social, cât și s**upravegherea comportamentului, prevenirea implicării în fapte antisociale sau periculoase, este una continuă a părinților, chiar și atunci când copilul nu se află sub supravegherea directă a acestora.

31. Prin urmare, din probele enunțate, denotă că anume **Rînja Ana** a comis fapta constatată, adică a asigurat o educație necorespunzătoare a copilului, care a generat comiterea unei fapte socialmente periculoase.

32. În argumentarea tezelor, instanța notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinții sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă și preșcolară.

33. În subsidiar, instanța mai statuează că Convenția ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii *părinți* au responsabilități comune pentru *creșterea și dezvoltarea copilului*, iar părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali, *sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului*, aceștia trebuind să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

34. La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, ***părinții*** **poartă răspundere, prevăzută de legislație, pentru neîndeplinirea sau *îndeplinirea necorespunzătoare* a obligațiilor de îngrijire și *educație* a copilului.**

35. În aceste condiții, instanța notează că anume părintele urma să vegheze activitățile copilului, mediul său social, grupurile de interese, frecvența școlii și timpul petrecut extrașcolar, la caz însă fiind neglijate de către mama **Rînja Ana** aceste obligații, care în concluzie au generat comiterea unor fapte grave, reieșind din vârsta minorilor implicați, pentru ce părinții urmează să acorde o atenție deosebită educației și instruirii copilului.

36. De altfel, în accepția instanței, obligația de întreținere a copiilor minori de către părinți este o obligație primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreținere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-și asigure de sine stătător existența, mai mult ca atât, aceștia necesită a fi *educați și învățați* de a-și satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existența proprie.

37. Această obligație derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societății în care va trebui cândva să se integreze și tot ea va lasă amprenta adâncă asupra personalității copilului orientând în parte viața sa, iar *a contrario*, în cazul neglijării obligațiilor de instruire și de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se identifică ulterior cele mai deseori în acțiuni delincvente etc.

38. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal și adoptarea deciziei de sancționare este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, pe când făptuitorul la fel a expus poziția de recunoaștere a vinei în procesul-verbal cu privire la contravenție.

39. Respectiv, fapta și vinovăția făptuitorului au mai fost stabilite și cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 493869 din 21 mai 2026, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

40. În aceste condiții, instanța statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință și respectiv cu vinovăție de către **Rînja Ana**, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției

imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la articolul 63 alin. (2) a Codului contravențional.

41. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

42. În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința lui **Rînja Ana** pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării unei sancțiuni.

43. În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1) și (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

44. Astfel, evaluând personalitatea contravenientei prin prisma conduitei anterioare și reținând recunoașterea vinovăției - confirmată atât prin semnătura din procesul-verbal, cât și prin depozițiile din fața instanței - instanța conchide că aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată, este justificată. Instanța consideră că această sancțiune este proporțională cu gravitatea faptei de neîndeplinire a obligațiilor părintești, fiind necesară și suficientă pentru atingerea scopului preventiv și educativ, având în vedere persistența abaterilor de la normele de îngrijire și educare a minorilor, fapt ce impune o rigoare sporită a sancțiunii.

45. Instanța relevă că contravenția prevăzută de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, se sancționează cu amendă de la *amendă de la 9 la 18 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore*.

46. La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune. În prezenta cauză, instanța reține acceptul exprimat de către Rînja Ana, nefiind întrunite condițiile excepționale care ar permite aplicarea acesteia fără acordul contravenientului.

47. Astfel, reieșind din personalitatea contravenientei, ținând cont de faptul că contravenienta și-a recunoscut vina, semnând la rubrica respectivă din procesul verbal cu privire la contravenție, instanța îi va aplica sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 40 (patruzeci) ore.

48. În opinia instanței, anume prin aplicarea unei astfel de sancțiuni va fi posibilă corectarea contravenientei, conștientizarea de către aceasta a pericolului sporit a faptei comise precum și prevenirea săvârșirii pe viitor a unor astfel de încălcări.

49. De asemenea, instanța va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

50. În conformitate cu prevederile art. 37, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovată **Rînja Ana,** născută la *****, IDNP *****, de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, și i se aplică în baza acestei

Legi o sancțiune contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 40 (patruzeci) ore.

Se explică lui **Rînja Ana** că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (două) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Executarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenienta.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **/semnătura/** **Mihail Josanu**